

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Eneste Barn (DK)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 223. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515387651488.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Noveller

Da hun drejede om Hjørnet af Bispegaarden, tog hun, bestandig gaaende, et Stykke Papiir op af Lommen, saae afvexlende paa dette og paa Huusnummerne. Noget forbi Chrystalgaden standsede hun et par Secunder, og drejede derpaa ind ad en Port. - Jeg blev ved at holde den gamle Sejlers Kjølvand - opad til anden Sal. Medens hun ringede, gik jeg en Trappe højere op, og skottede gjennem Rækværkets Træmmer. Døren dernede gik op. En Tjenestepige traadte i den og sagde spødsk: »Naa! det er hende igjen; hun besøger os tidt, men mit Herskab har befalet mig at sige hende, at det ikke kan nytte, hun kommer her før paa Løverdag otte Dage - den første i Maaneden hun veed - *adieu!*« - Dermed lukkede hun Døren efter sig, og smækkede Skaadden rapt for. - Den Udelukkede stødte Parasollen mod Gulvet, stivede Ryggen, slog Øinene heelt op, stod saaledes nogle Secunder, som Een der eftertænker noget vigtigt, og gik - eller trippede raskt ned ad Trapperne. Jeg fulgte efter. Hun tog Veien tilbage ad Nørregade, om ad Chrystalgaden, og ind i Peter-Hvitfeldsstræde, hvor hun gik op i et meget uanseeligt Huus. Jeg ansaae det for hendes Bopæl, som det ogsaa var. - I Kjelderens boede en Spekhøker, hvem jeg antog for Husets Ejer, eller dog, ifølge hans Næringsvej som den der maatte vide Beskeed om de Iboende. - Han var ikke tilstede; men et Fruentimmer, som paa min Forespørgsel bejaede at være hans 224 Kone. Jeg kjøbte noget, og spurgte: om saadan og saadan Een boede her? og hvem hun var? - »Ja vel logerer hun her« lød Svaret; »men hvad hun hedder kan jeg ikke huske; min Mand veed det, for han er fra samme Egn derovre i Jylland. Saameget kjender jeg til det: at han er fød paa det samme Gods som hendes Fader ejede, og han var ellers Kammerherre, eller saadannoget, og en riig Mand, og hun var eneste Barn; men hun skal ha' baaret sig snavs ad, giftet sig mod Faderens Villie, løbet fra sin Mand, og taget fremmede Guder - som man siger. Og nu er det Jux med hende: hun staaer altid skreven hernede, og Huusleien kommer aldrig før bagefter; og det er endda knap nok, men min Mand seer lidt igjennem Fingre med hende for Landsmandskabs Skyld - der er han selv! nu kan han gie dem bedre Forklaring.« - »Hvorover?« spurgte han. »Den Herre« sagde Konen i det hun gik bort, »vilde vide, hvad hun hedder, der boer heroppe paa tredie Sal til Venstre.« - Han saae stivt paa mig, og spurgte: »Med Forlov; Hvem er De?« Det sagde jeg ham, saavelsom hvor jeg var født. Han blev herved meget mild, slog med den flade Haand paa Disken, og gav mig de forlangte Oplysninger, hvilke jeg, tilligemed Tiggerskens Ungdomshistorie, den jeg kjendte langt bedre end Høkeren, fortalte Smith, omtrent som den nu herefter findes.